

Pro připojení německé obce Kunín k Československu po skončení druhé světové války začala národnostní otázka v obci nabírat na důležitosti, ba co více, začala být pro ostatní události v obci podmiňující. Na jejím uspokojivém řešení závisel rozvoj obce i jejích občanů. Její umělé upozadřování mocenskými silami "konečným" řešením, ať z německé nebo z české strany, se v konečném důsledku ukázalo neprospěšné především pro obec samotnou, pro její vzhled, prosperitu a tím i kvalitu života jejích občanů.

Období mezi koncem První světové války a "odsunem" Němců z Československa je tématicky velmi bohatým úsekem. Toto časové rozpětí jsem zvolila z toho důvodu, že jeho jednotlivé etapy se navzájem podmiňují: ačkoliv však jedna událost zapříčiňuje druhou, ona druhá již není plně vysvětlitelná jen událostí první. K úvaze nabízím tvrzení k nejvíce kontroverznímu tématu postavení sudetských Němců v Československu po roce 1945. Česká vlna nenávisti vůči Němcům byla zapříčiněna sudetoněmeckým úsilím o rozbití Československa i připisováním viny sudetským Němcům na válečných zvěrstvech nacismu. Dokáže tato výpověď plně vysvětlit poválečné všeobecně akceptované nehumánní revoluční právo? Domnívám se, že nikoliv. Příčiny dobových nálad, přesvědčení o tom, co je a co není v pořádku a lidské, jsou mnohem rozmanitější. Vedle objektivních okolností (jako jsou délka i urputnost bojů, nacistické rasové zákony a jejich nekompromisní zavádění do praxe) ono obecné mínění, díky kterému bylo v kulturně vyspělé Evropě možno "odsunout" miliony lidí, zapříčinilo tehdejší rozmístění sil i potřeby doby. Má-li historické bádání novodobých ději přispět k porozumění toho, co se v minulosti událo, nesmí se vyhýbat burcujícím tématům. Při dodržení badatelských pravidel takovouto tematizací nejednoznačného do přítomnosti vnáší prvek neklidu.